

nem örülnének, ha A Nyugat megszűnnék. Egyben garanciát vállalhatok: abban, hogy a mi A Nyugatban megjelenik, se nem csalhatatlan, se nem inappellábilis, de szent hite és meggyőződése az írónak, aki azt jól írja meg, ahogy azon időben csak tudja. Viszont becsületes bírálat iránt nem szabad érzékenynek lenni, mert ez avance a becstelen kritika számára. Elvégre a Nyugat nyitva áll minden becsületes és jól megírt ellenkező ítélet vagy polémia számára is: – általában a nyitott kapu a kötelessége, hivatása és jogossága, csakis esztétikai cenzúrával. Meleg üdvözlettel kegyednek, s A Holnap többi emberének igaz tisztelőjük, hívük és társuk Ignotus. (A levél dátuma 1908. okt. 6. A Holnap története és irodalomtörténeti jelentősége c. egyetemi disszertációmban közöltem először, olvasható a Juhász Gyula Összes Művei 9. kötetében.) Ignotus levele jelzi, hogy A Holnap körüli vita a Nyugat szerkesztőségében sem zajlott nagy egyetértéssel, a folyóirat szerkesztőségének későbbi ellentétei jelentkeztek éppen a holnaposok megítélésében. Ugyanakkor rávilágít a levél Ignotus magasrendű esztétikai szemléletére, szerkesztési gyakorlatára, melyet ismétlem, nem mindig tudott keresztül vinni a Nyugatnál. Kemény Simon kritikájának Balázs Bélára vonatkozó része talán inspiráló lehetett Lukács György számára, hogy kiálljon Balázs mellett híres írásában: Balázs Béla és akiknek nem kell.

A NYUGAT FENNÁLLÁSÁNAK 25 ÉVES JUBILEUMÁN A ZENEAKADÉMIA MŰVÉSZSZOBÁJÁBAN Szép Ernő, (mögötte) Erdélyi József, (mellette) Gellért Oszkár, Móricz Zsigmond, Laczkó Géza, Babits Mihály, Tóth Aladár, Török Sophie, Schöpflin Aladár, Füst Milán, Kosztolányi Dezső, Karinthy Frigyes (Budapest, Zeneakadémia, 1932. január 10.)